

Tychy, 07 luty 2024 r.

RKO.6233.15.23.2024.EO

**DECYZJA Nr 3/2024
PREZYDENTA MIASTA TYCHY**

Na podstawie art. 104 §1 i §2, art. 107 § 1 i §3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 t.j. z późn. zm.), art. 46 ust. 1 pkt 1), 2) i 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 t.j. z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku przedsiębiorcy BIO-EKOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. ul. Leśna 63, 42-622 Nowe Chechło (KRS: 0000436321, NIP: 6452519471, REGON: 241802827), działającego przez pełnomocnika Panią Dorotę Pogoda na podstawie pełnomocnictwa z dnia 30.06.2023 r., w sprawie wydania zezwolenia na zbieranie odpadów w Tychach przy ul. Targiela 112 na działce nr 2651/134,

odmawiam

BIO-EKOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. ul. Leśna 63, 42-622 Nowe Chechło

(KRS: 0000436321, NIP: 6452519471, REGON: 241802827), wydania zezwolenia na prowadzenie zbierania odpadów w Tychach przy ul. Targiela 112 na działce nr 2651/134.

Uzasadnienie

I.

Pismem z dnia 28.07.2023 r. uzupełnionym pismem z dnia 30.08.2023 r. BIO-EKOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k. ul. Leśna 63, 42-622 Nowe Chechło (KRS: 0000436321, NIP: 6452519471, REGON: 241802827), działająca przez pełnomocnika Panią Dorotę Pogoda na podstawie pełnomocnictwa z dnia 30.06.2023 r. złożyła wniosek w sprawie wydania nowego zezwolenia na prowadzenie zbieranie odpadów w Tychach przy ul. Targiela 112 na działce nr 2651/134.

Wniosek złożyła firma świadcząca usługi w zakresie pielęgnacji terenów zielonych, sprzątnięcia miasta itp. Wytworzone przez siebie odpady powstające w wyniku świadczenia usług, wnioskodawca zamierza przewozić na teren swojego zakładu przy ul. Targiela 112 na działkę nr 2651/134, magazynować w kontenerach a następnie przekazywać kolejnemu posiadaczowi. Jak wskazuje wniosek (str. 18) spółka dopuszcza również przyjmowanie odpadów wytworzonych przez innych wytwórców.

Zbieranie odpadów poza miejscem ich wytworzenia obliuguje ich wytwórcę do posiadania zezwolenia na zbieranie odpadów (nawet, jeżeli zbierane są wyłącznie własne odpady).

W dacie złożenia wniosku spółka prowadziła działalność na podstawie decyzji Prezydenta Miasta Tychy nr 45/2013 (znak: IKO.6232.3.28.2013.EO z dnia 12.11.2013 r.) zmienionej decyzją 46/2020 (znak: IKO.6232.3.28.13.2020.EO z dnia 18.09.2020 r.) z mocą obowiązywania do dnia 11.11.2023 r.

W związku ze zbliżającym się terminem ważności zezwolenia (określonym na dzień 11.11.2023 r.) oraz przepisem art. 226a ustawy o odpadach, w celu utrzymania w mocy obowiązującego zezwolenia do dnia 31.12.2025 r. lub do dnia uzyskania nowej ostatecznej decyzji zezwalającej na zbieranie odpadów, spółka złożyła wniosek o wydanie nowego zezwolenia z zachowaniem warunku wskazanego w przepisie art. 226a ustawy t.j. wniosek o nowe zezwolenie został złożony nie później niż trzy miesiące przed upływem czasu, na jaki zostało wydane zezwolenie.

Wniosek obejmował dopuszczenie do zbierania czterech rodzajów odpadów klasyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 02.01.2020 r. (Dz. U. z 2020 r. poz. 10) w sprawie katalogu odpadów, jako:

1.	02 07 80	Wyłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary
2.	20 02 01	Odpady ulegające biodegradacji
3.	20 02 03	Inne odpady nieulegające biodegradacji
4	20 03 03	Odpady z czyszczenia ulic i placów

Podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 t.j. z późn. zm.). Ustawa określa środki służące ochronie środowiska, życia i zdrowia ludzi przez zapobieganie powstawaniu odpadów i zmniejszenie ich ilości oraz negatywnego wpływu wytwarzania odpadów i gospodarowania nimi, a także przez zmniejszenie całkowitego wpływu użytkowania zasobów oraz poprawę efektywności takiego użytkowania, w celu przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym (art. 1).

W myśl art. 3 ust. 1 pkt 2) przez gospodarowanie odpadami - rozumie się zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami. Pojęcie zbierania odpadów definiuje art. 3 ust. 1 pkt 34) ustawy, przez które rozumie się gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b. tj. tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów.

Przepis art. 16 ustawy stanowi, że gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może: 1) powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt; 2) powodować uciążliwości przez hałas lub zapach; 3) wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Zgodnie z art. 41 ust. 1 ustawy, prowadzenie zbierania odpadów i prowadzenie przetwarzania odpadów wymaga uzyskania zezwolenia.

W myśl ust. 2 zezwolenie na zbieranie odpadów i zezwolenie na przetwarzanie odpadów wydaje, w drodze decyzji, organ właściwy odpowiednio ze względu na miejsce zbierania lub przetwarzania odpadów.

Stosownie do brzmienia art. 3 organem właściwym jest:

1) marszałek województwa:

- a) dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- b) dla odpadów innych niż niebezpieczne poddawanych odzyskowi w procesie odzysku polegającym na wypełnianiu terenów niekorzystnie przekształconych, jeżeli ilość umieszczanych w wyrobisku lub zapadlisku odpadów jest nie mniejsza niż 10 Mg na dobę lub całkowita pojemność wyrobiska lub zapadliska jest nie mniejsza niż 25 000 Mg,
- c) dla instalacji komunalnych,
- d) do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, w przypadku gdy maksymalna łączna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku przekracza 3000 Mg,

2) starosta - w pozostałych przypadkach.

Zgodnie z ust. 4 organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów na terenach zamkniętych jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Z treści ust. 5 wynika, że działalność wymagająca uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów może być, na wniosek posiadacza odpadów, objęta jednym zezwoleniem na zbieranie i przetwarzanie odpadów.

Stosownie do brzmienia ust. 6 w przypadku prowadzenia w tym samym miejscu przedsięwzięć, z których co najmniej jedno należy do przedsięwzięć wymienionych w ust. 3 pkt 1, organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów jest marszałek województwa.

Ustęp 6a stanowi, że organ właściwy wydaje zezwolenie na zbieranie odpadów lub zezwolenie na przetwarzanie odpadów po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza lub prezydenta miasta, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia zbierania odpadów lub przetwarzania odpadów. Wymóg zasięgnięcia opinii prezydenta miasta nie dotyczy prezydenta miasta na prawach powiatu, jeżeli jest on organem właściwym do wydania zezwolenia.

W myśl ust. 6b w przypadku niewydania opinii w terminie określonym w art. 106 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 i 803) przyjmuje się, że wydano opinię pozytywną.

Ustęp 8 stanowi, że do wydania zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zezwolenia na zbieranie odpadów oraz zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Zgodnie z ust. 9 ilekroć w ustawie jest mowa o zezwoleniu na zbieranie odpadów lub zezwoleniu na przetwarzanie odpadów rozumie się przez to również zezwolenie na zbieranie i przetwarzanie odpadów.

W myśl art. 41a ust. 1 ustawy, zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, z udziałem przedstawiciela właściwego organu, kontroli instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska.

Z treści art. 41a ust. 1a wynika, że zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów oraz pozwolenie na wytwarzanie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów są wydawane po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli instalacji lub jej części, obiektu budowlanego lub jego części lub miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone przetwarzanie odpadów lub zbieranie odpadów, w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacji przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

Stosownie do treści ust. 2 do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej z wnioskiem o przeprowadzenie kontroli występuje właściwy organ, przekazując kopię niezbędnej do przeprowadzenia kontroli dokumentacji, w szczególności wniosku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 lub 2, oraz operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, wraz z postanowieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c.

W myśl ust. 2a, jeżeli wniosek o przeprowadzenie kontroli dotyczy instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, kontrola wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska oraz

postanowienie, o którym mowa w ust. 3, nie dotyczą oceny wymagań, o których mowa w art. 204 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

W myśl ust. 3 po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor ochrony środowiska niezwłocznie wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska. Na postanowienie nie służy zażalenie.

Zgodnie z ust. 3a po przeprowadzeniu kontroli komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej wydaje postanowienie w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c. Na postanowienie nie służy zażalenie.

Stosownie do brzmienia ust. 4 w przypadku postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów. Właściwy organ, mimo postanowienia wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska, może wydać zezwolenie na zbieranie odpadów, zezwolenie na przetwarzanie odpadów lub pozwolenie na wytworzenie odpadów uwzględniające zbieranie lub przetwarzanie odpadów, jeżeli stwierdzi, że niespełnienie wymagań określonych w przepisach ochrony środowiska nie spowoduje powstania zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska.

Zgodnie z ust. 4a w przypadku postanowienia komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej negatywnie opiniującego spełnienie wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej lub zgodność z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c, właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów.

W myśl ust. 5 przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy przygotowania do ponownego użycia.

Stosownie do ust. 5a przepisu ust. 1a nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie na przetwarzanie odpadów dotyczy odzysku poza instalacjami i urządzeniami lub przygotowania do ponownego użycia.

W myśl ust. 6 w przypadku istotnej zmiany zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie lub przetwarzanie odpadów stosuje się przepisy ust. 1-5a.

Z treści ust. 7 wynika, że do kontroli, o której mowa w ust. 1, 1a i 6, nie stosuje się art. 48 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 t.j. z późn. zm.).

Zgodnie z treścią ust. 8 przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, nie stosuje się w przypadku:

- 1) zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, o którym mowa w art. 3 pkt 48a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska,
- 2) zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów oraz pozwoleń na wytworzenie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.

W myśl ust. 9 do kontroli, o której mowa w ust. 1a, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 127 t.j.) dotyczące czynności kontrolno-rozpoznawczych.

Art. 42 ustawy o odpadach określa, co powinien zawierać wniosek o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Przepis art. 43 ustawy, wymienia elementy zezwolenia na zbieranie odpadów i zezwolenia na przetwarzanie odpadów oraz wymagania wobec obiektów przeznaczonych do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów.

Art. 44 ustawy, określa termin obowiązywania zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie dla prowadzącego zakład recyklingu statków.

Art. 45 ustawy dotyczy zwolnień z obowiązku uzyskania odpowiednio zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Art. 46 ustawy stanowi o przesłankach odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Zgodnie z art. 170 ust. 2 ustawy stronami postępowań, o których mowa w ust. 1, nie są właściciele nieruchomości sąsiadujących z instalacją lub nieruchomością, na której będzie prowadzone zbieranie odpadów, przetwarzanie odpadów lub wydobywanie odpadów ze składowiska odpadów.

Art. 226a ustawy stanowi o utrzymaniu w mocy zezwoleń na zbieranie odpadów lub na przetwarzanie odpadów w okresie do dnia 31 grudnia 2025 r., które nie wygasają ze względu na upływ czasu, na jaki zostały wydane, w przypadku gdy posiadacz odpadów w terminie nie później niż trzy miesiące przed upływem tego czasu złoży wniosek o wydanie nowego zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów.

Stosownie do art. 226a ust. 2 dotychczasowe zezwolenie na zbieranie odpadów zezwolenie na przetwarzanie odpadów wygasa w dniu następującym po dniu, w którym:

- 1) nowe zezwolenie, decyzja o odmowie wydania nowego zezwolenia albo decyzja o umorzeniu postępowania w sprawie wydania nowego zezwolenia stały się ostateczne, albo
- 2) wniosek o wydanie nowego zezwolenia właściwy organ pozostawił bez rozpatrzenia.

II.

W oparciu o obowiązujący stan prawny, organ rozpatrujący wniosek stwierdza, że rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 t.j. z późn. zm.) klasyfikuje punkty do zbierania: a) złomu z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych; jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 83).

Równocześnie łączna maksymalna masa wszystkich rodzajów odpadów magazynowanych w okresie roku określona we wniosku, nie przekracza 3000 Mg.

Biorąc po uwagę, że zbieranie odpadów nie stanowi przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 t.j. z późn. zm.) a łączna ilość magazynowanych odpadów nie przekracza 3000 Mg w ciągu roku, na podstawie art. 41 ust. 3 pkt 2)

ustawy o odpadach, organem właściwym do rozpatrzenia wniosku w sprawie wydania zezwolenia na zbieranie odpadów, jest starosta.

Stosownie do art. 92 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526 t.j. z późn. zm.), prezydent miasta na prawach powiatu posiada uprawnienia do działania, jako organ powiatu tj. starosta, zaś na podstawie art. 26 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 t.j. z późn. zm.) jest organem wykonawczym gminy.

W konsekwencji tych rozwiązań prawnych prezydent miasta łączy w sobie uprawnienia do realizacji zadań z zakresu samorządu powiatowego. Tym samym prezydent miasta na prawach powiatu jest więc jednocześnie starostą – organem właściwym do wydania zezwolenia na zbieranie odpadów w sytuacji wskazanej w art. 41 ust. 3 pkt 2) ustawy o odpadach.

Zgodnie z art. 42 ust. 3a ustawy o odpadach, do wniosku załączono wymagane zaświadczenia o niekaralności współników posiadacza odpadów za przestępstwa, o których mowa w art. 163, art. 164 lub art. 168 w związku z art. 163 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (art. 42 ust. 3a pkt 1) ppkt b)).

Stosownie do art. 42 ust. 3a pkt 2) ustawy o odpadach do wniosku załączono zaświadczenia o niekaralności posiadacza odpadów za przestępstwa przeciwko środowisku na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659 t.j. z późn. zm.).

Do wniosku załączono wymagane na podstawie art. 42 ust 3a pkt 3), 4) i 5) ustawy o odpadach:

- oświadczenia osób wskazanych wyżej o niekaralności za wykroczenia określone w art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191;
- oświadczenia, że w stosunku do osób wskazanych wyżej w ostatnich 10 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł;
- oświadczenia, że wskazane wyżej osoby nie są lub nie były współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy: a) w stosunku, do którego w ostatnich 10 latach wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub b) któremu wymierzono co najmniej trzykrotnie administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 194, w ostatnich 10 latach, w wysokości przekraczającej łącznie kwotę 150 000 zł, za naruszenia popełnione w czasie, gdy jest lub był współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu tego innego przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 71. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2023 r. poz. 1094 t.j. z późn. zm.) – udość, dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 72 udość, wskazuje rodzaje decyzji i zezwoleń, których uzyskanie poprzedzone jest koniecznością uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis obejmuje również zezwolenie na zbieranie odpadów wydawane w trybie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (art. 72 ust. 1 pkt 21).

Odstępstwo od wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wskazane zostało w art. 72 ust. 2a udość. Zgodnie z powyższym przepisem wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21,

nie stosuje się, w przypadku gdy: 1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub 2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie.

Wnioskowane przedsięwzięcie będzie stanowiło kontynuację działalności prowadzonej w tym samym miejscu i zakresie przez ten sam podmiot na podstawie decyzji Prezydenta Miasta Tychy nr 45/2013 (znak: IKO.6232.3.28.2013.EO z dnia 12.11.2013 r.) zmienionej decyzją 46/2020 (znak: IKO.6232.3.28.13.2020.EO z dnia 18.09.2020 r.).

Tym samym wnioskowane przedsięwzięcie wpisuje się w odstępstwo wskazane w art. 72 ust. 2a ppkt 2) udość zgodnie, z którym uzyskania decyzji środowiskowej nie stosuje się, jeżeli jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie. Przepis ten ma zastosowanie bez względu na to, czy dla danego przedsięwzięcia kiedykolwiek została już wydana decyzja środowiskowa.

Biorąc powyższe pod uwagę organ nie żądał od wnioskodawcy załączenia do wniosku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej działalności.

Zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy o odpadach, magazynowanie odpadów odbywa się na terenie, do którego posiadacz odpadów ma tytuł prawny. Warunek powyższy jest spełniony, ponieważ wnioskodawca posiada tytuł prawny do terenu wnioskowanej działalności na podstawie wpisów do księgi wieczystej (KA1T/00014952/9) dokumentującej współwłasność nieruchomości działki 2651/134 przez współników spółki występującej o wydanie zezwolenia wskazanych w KRS: 0000436321.

Na podstawie art. 42 ust. 4b. ustawy o odpadach do wniosku o zezwolenie na zbieranie odpadów oraz do wniosku o zezwolenie na przetwarzanie odpadów dołącza się:

- 1) operat przeciwpożarowy, zawierający warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, uzgodnione z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej, wykonany przez:
 - a) rzeczoznawcę do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej - w przypadku gdy organem właściwym jest marszałek województwa albo regionalny dyrektor ochrony środowiska,
 - b) osobę, o której mowa w art. 4 ust. 2a tej ustawy - w przypadku gdy organem właściwym jest starosta;
- 2) postanowienie, o którym mowa w ust. 4c.

Odstępstwo od obowiązku wskazanego powyżej, zawiera art. 41a ust 8., który stanowi, że przepisów dotyczących przeprowadzania kontroli przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wykonania operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, nie stosuje się w przypadku:

- 1) zakładu stwarzającego zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, o którym mowa w art. 3 pkt 48a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska;
- 2) zezwoleń na zbieranie odpadów, zezwoleń na przetwarzanie odpadów oraz pozwoleń na wytwarzanie odpadów uwzględniających zbieranie lub przetwarzanie odpadów, które dotyczą wyłącznie odpadów niepalnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 3a ustawy o odpadach, niewyczerpujący wykaz kategorii odpadów niepalnych określa załącznik nr 2a do ustawy. Za odpady niepalne mogą zostać uznane także odpady należące do kategorii innych niż wymienione w załączniku nr 2a, jeżeli nie mogą one brać udziału w procesie spalania (nie są zdolne do palenia się), a przez to nie mogą wpływać na rozwój pożaru oraz jego moc, w szczególności ze względu na sposób magazynowania lub składowania tych odpadów, ich skład chemiczny lub postać, niezależnie od przyjętych kodów odpadów (art. 3 ust. 3b ustawy). Uznania odpadów innych niż wskazane w załączniku nr 2a za niepalne dokonuje się w trybie wskazanym w art. 3 ust. 3c ustawy.

Spółka uznała, że odpady przez nią zbierane są niepalne, mimo że nie są wymienione w załączniku 2a. Na potwierdzenie powyższego (zgodnie z art. 3 ust. 3b i 3c ustawy o odpadach) przedłożyła opinię w zakresie palności odpadów gromadzonych na terenie działalności w Tychach przy

ul. Targiela 112 (działka nr 2651/134) opracowaną przez rzeczoznawcę ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych mgr inż. Ireneusza Smolarka (lipiec 2023).

Zgodnie z opinią j.w. gromadzenie odpadów odbywa się na wolnym powietrzu w kontenerach **o objętości 7 m³:**

- przez okres nie dłuższy niż 24 godziny dla odpadów o kodzie 02 07 80 (Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary)
- przez okres nie dłuższy niż 48 godziny dla odpadów o kodzie 20 02 01 (Odpady ulegające biodegradacji) oraz 20 02 03 (Inne odpady nieulegające biodegradacji), do których zostały zaliczone wyłącznie świeżo skoszona trawa z terenów miejskich,
- odpadów o kodzie 20 03 03 (Odpady z czyszczenia ulic i placów) zaliczając tutaj ziemię, drobne kamienie, piasek, pył ziemny i kamienny oraz pozostałości soli kamiennej z zimowego utrzymania dróg.

W konkluzji opinii wskazano, że ww. odpady stanowią materiał niepalny A1 co powoduje brak podstaw do sporządzenia operatu przeciwpożarowego w myśl art. 42 ust. 4b pkt 1 ustawy o odpadach.

W toku analizy opinii w zakresie palności odpadów organ stwierdził, że istnieją nieścisłości i rozbieżności w informacji zawartych w opinii oraz treści wniosku w zakresie:

- pojemników w których gromadzone są odpady, gdyż wniosek wskazuje na zbieranie odpadów w znacznie większych kontenerach (1 x kontener 36 m³, 5 x kontener 30 m³ 1 x kontener 7 m³, 1 x kontener 5 m³) co skutkuje dłuższym czasem ich napełniania tj. zebrania partii wysyłkowej,
- błędnej klasyfikacji odpadów skoszonej trawy do odpadów o kodzie 20 02 01 i równocześnie do odpadów o kodzie 20 02 03,
- nie uwzględnienie w opinii odpadów liści, gałęzi, zanieczyszczeń trawników, zawartości koszy ulicznych, odpadów cementarnych itp.

Powyższe spowodowało, że tutejszy organ poddał w wątpliwość poprawność opracowanej opinii w szczególności w stosunku do odpadów o kodzie:

1. 20 02 01 - Odpady ulegające biodegradacji – rzeczoznawca ograniczył się wyłącznie do oceny świeżo skoszonej trawy, podczas gdy należy tutaj zaliczyć również gałęzie i liście z grabienia. Odpady te w wyniku składowania w kontenerach mogą ulegać zaparzeniu. Ciepło wytwarza się w następstwie procesu fermentacyjnego z udziałem bakterii, powoduje podniesienie temperatury odpadów. Niekontrolowany wzrost temperatury wewnątrz odpadów, do wartości przekraczającej temperaturę zapłonu, może spowodować zapalenie się odpadów (samozapłon).

Poza tym, odpady skoszonej trawy z terenów miejskich, mogą być zanieczyszczone innymi odpadami w postaci woreczków foliowych, papieru czy też butelek plastikowych stanowiącymi frakcje palne, które w trakcie koszenia ulegają rozdrobnieniu i zmieszaniu ze skoszoną trawą.

Za uznaniem odpadów ulegających biodegradacji do odpadów palnych przemawia również analiza przepisu art. 31 ustawy o odpadach, regulującego spalanie odpadów poza instalacjami lub urządzeniami. W ust. 7 ustawodawca dopuszcza spalanie zgromadzonych pozostałości roślinnych poza instalacjami i urządzeniami (chyba, że są one objęte obowiązkiem selektywnego zbierania). Skoro ustawodawca dopuszcza spalanie pozostałości roślinnych poza instalacjami i urządzeniami (z zastrzeżeniem, że nie są objęte obowiązkiem selektywnego zbierania) **to oznacza, że są one palne.**

Zważywszy, że wnioskodawca nie zawęził zbieranych odpadów wyłącznie do odpadów skoszonej trawy (do czego odniósł się rzeczoznawca w swojej opinii) poprzez postawienie znaku „ex” przed kodem 20 02 01, należy uznać, że w grupie odpadów ulegających biodegradacji mogą znajdować się wszystkie frakcje palne wymienione powyżej (w tym gałęzie, liście, woreczki foliowe, papier, butelki plastikowe).

Również okres magazynowania odpadów wskazany we wniosku (48 h) jest niezgodny z praktyką spółki i przekracza wskazany wyżej okres. Dla potwierdzenia należy przywołać liczne zgłoszenia i skargi mieszkańców (telefoniczne) na uciążliwość odorową pochodzącą z zagniwających odpadów biodegradowalnych na terenie działalności spółki, co potwierdza, że okres

magazynowania odpadów jest znacznie dłuższy niż deklarowany we wniosku. Od początku działalności spółki odnotowywano wielokrotnie zgłoszenia i skargi mieszkańców na uciążliwą działalność spółki (w tym z dnia 09.06.2014 r., 08.07.2019 r., 23.09.2020 r., 12.05.2022 r.) i każdorazowo powodem zgłoszenia było gnicie odpadów oraz ich fermentacja a tym samym odór powodujący znaczny dyskomfort w użytkowaniu sąsiadujących budynków mieszkalnych.

2. 20 02 03 - Inne odpady nieulegające biodegradacji - rzeczoznawca błędnie zaliczył tutaj świeżo skoszoną trawę, która stanowi odpad ulegający biodegradacji. W ocenie organu należało się odnieść w szczególności do odpadów z cmentarzy klasyfikowanych pod tym kodem, które w swym składzie posiadają odpady zmieszane, tworzywa sztuczne, odpady opakowaniowe wielomateriałowe, szkło oraz bioodpady, które gromadzone w jednym pojemniku/kontenerze stanowiące w ocenie organu odpady palne.
3. 20 03 03 - Odpady z czyszczenia ulic i placów – rzeczoznawca zaliczył tutaj wyłącznie ziemię, drobne kamienie, piasek oraz pył ziemny i kamienny, pozostałości soli kamiennej z zimowego utrzymania dróg. W ocenie organu rzeczoznawca nie odniósł się do wszystkich odpadów klasyfikowanych w ramach kodu 20 03 03 pomijając zanieczyszczenia ulic, chodników oraz koszy na śmieci.
Oprócz zanieczyszczeń mineralnych (ziemi, piasku, kamieni) mogą się tu znajdować frakcje palne takie jak papiery, tworzywa sztuczne - butelki pet, opakowania wielomateriałowe, niedopałki papierosów, woreczki foliowe stanowiące zanieczyszczenia ulic i chodników oraz odpady pochodzące z opróżniania koszy na śmieci ustawionych w parkach, placach, skwerach, przystankach komunikacji, które w ocenie organu również stanowią odpady palne ponieważ w swoim składzie posiadają frakcje palne wymienione wyżej.

W związku z powyższymi wątpliwościami pismem z dnia 08.09.2023 r. wystąpiono do Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Tychach w celu zweryfikowania stanowiska organu w sprawie niepalności bądź palności odpadów będących przedmiotem wniosku.

W odpowiedzi, pismem z dnia 19.09.2023 r. Komendant Miejski Państwowej Straży Pożarnej w Tychach potwierdził słuszność rozumowania organu, jak również stwierdził zasadność sporządzenia operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b ustawy o odpadach.

Pismem z dnia 22.09.2023 r. wnioskodawca został powiadomiony o konieczności uzupełnienia wniosku poprzez dostarczenie operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b wraz z uzgodnieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, w związku ze stanowiskiem KMPSP w Tychach, który potwierdził, że z uwagi na występowanie materiałów palnych w zbieranych odpadach, zasadnym jest sporządzenia operatu przeciwpożarowego.

W dniu 29.09.2023 r. udostępniono przedstawicielowi spółki:

- pismo organu skierowane do KMPSP z dnia 08 wrzesień 2023 r. o wyrażenie opinii w sprawie palności odpadów,
- opinię KMPSP z dnia 19 września 2023 r. w sprawie palności odpadów z pielęgnacji terenów zielonych oraz sprzątania miasta.

Udostępnione dokumenty zostały utrwalone poprzez wykonanie zdjęć (notatka służbowa nr 1/23).

W odpowiedzi na wezwanie organu z dnia 22.09.2023 r. o uzupełnienie wniosku poprzez dostarczenie operatu przeciwpożarowego, pełnomocnik w osobie radcy prawnego Krystiana Karasia działając na podstawie pełnomocnictwa z dnia 01.02.2016 roku (opłaconego w dniu 05.10.2023 r.) wystosował do organu pismo z dnia 05.10.2023 r. podtrzymując stanowisko wnioskodawcy o braku potrzeby opracowywania operatu przeciwpożarowego uzasadniając, że opinia o niepalności odpadów została sporządzona przez rzeczoznawcę ds. ochrony przeciwpożarowej, który „osobiście uczestniczył w oględzinach terenu i widział magazynowane odpady”. Pełnomocnik zarzucił organowi prowadzącemu postępowanie, podważanie opinii rzeczoznawcy i stwierdził, że postępowanie spółki

jest zgodne z wytycznymi ustawy o odpadach (art. 3 ust. 3b, 3c ustawy o odpadach) i w związku z tym nie widzi potrzeby opracowania operatu przeciwpożarowego.

Odnosząc się do powyższego, w ocenie organu fakt „osobistego uczestnictwa w oględzinach odpadów” przez rzeczoznawcę jest nieprawdziwy i niemożliwy do wykonania. Rzeczoznawca nie mógł „widzieć” planowanych do zbierania odpadów biodegradowalnych wytworzonych przez wnioskodawcę, jak również dostarczanych przez innych wytwórców, a których zbieranie wnioskodawca dopuszcza (wniosek str. 18).

Nie mógł również widzieć odpadów o kodzie 02 07 80 (Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary), odpadów o kodzie 20 02 03 (Inne odpady nieulegające biodegradacji) jak również odpadów o kodzie 20 03 03 (Odpady z czyszczenia ulic i placów), ponieważ spółka BIO-EKOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w 2023 roku nie zbierała ww. odpadów, co potwierdza ewidencja odpadów prowadzona za pośrednictwem BDO nr wpisu: 0002/000022833.

Podobnie sprawozdanie roczne o wytwarzanych odpadach i gospodarowaniu odpadami za 2022 rok (2022/WO/000022833/1/2) nie zawiera danych na temat jakiegokolwiek działalności w zakresie zbierania odpadów przez spółkę - dział XII – informacja o zebranych odpadach, pozostał niewypełniony.

Zważywszy, że organ ma obowiązek podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej unormowaną w art. 7 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, jako dowód organ winien dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem (art. 75 § 1 zd. 1 k.p.a.).

Jeśli organ uzna, że w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, może zwrócić się do biegłego lub biegłych o wydanie opinii (art. 84 § 1 k.p.a.).

W związku ze stanowiskiem pełnomocnika wnioskodawcy wyrażonym w piśmie z dnia 05.10.2023 r., jak również zważywszy na art. 3 ust. 3c ustawy o odpadach, który dopuszcza uznanie odpadów (należących do innej kategorii niż wymienione w załączniku nr 2a do ustawy) za niepalne, na podstawie opinii rzeczoznawców do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych, na podstawie art. 75 § 1, art. 77 § 1 i § 2 w związku z art. 84 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 t.j. z późn. zm.), postanowieniem nr 6/19/2023 znak: RKO.6233.15.2023.EO z dnia 26.10.2023 r. organ dopuścił dowód z opinii biegłego mgr inż. Adama Biczyskiego – rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych (numer uprawnień 106/93), opracowanej na okoliczność: „Czy wskazane w treści wniosku o udzielenie zezwolenia na zbieranie odpadów w Tychach przy ul. Targiela 112 na działce nr 2651/134 rodzaje odpadów, z uwzględnieniem określonego przez wnioskodawcę stanu faktycznego, mogą zostać uznane za niepalne na podstawie art. 3 ust. 3b i ust. 3c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.).”

Pismem z dnia 17.11.2023 r. zlecono rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych mgr. inż. Adamowi Biczyskiemu (nr uprawnień 106/93) wykonanie opinii na temat palności odpadów klasyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 02 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów, pod następującymi kodami: 02 07 80 (Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary), 20 02 01 (Odpady ulegające biodegradacji), 20 02 03 (Inne odpady nieulegające biodegradacji), 20 03 03 (Odpady z czyszczenia ulic i placów), wskazując, że odpady o kodzie 02 07 80 stanowią wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary pochodzące z procesu produkcji piwa natomiast odpady z grupy 20 powstają w wyniku świadczenia usług na terenie miasta Tychy w zakresie utrzymania czystości na terenach miejskich, pielęgnacji terenów zielonych i sprzątnięcia miasta itp. (parki, place, skwery, ulice itp.). W zależności od przypisanego kodu odpady mogą zawierać w swoim składzie zanieczyszczenia mineralne (ziemi, piasku, kamieni), pozostałości roślinne (trawa, liście, gałęzie), odpady zmieszane, papiery, woreczki foliowe, tworzywa sztuczne - butelki plastikowe, metale, szkło, opakowania wielomateriałowe, niedopałki papierosów.

Zgodnie z opinią techniczną opracowaną w grudniu 2023 r. przez rzeczoznawcę j.w. ocena odpadów pod względem palności przedstawia się następująco:

1. odpady o kodzie 02 07 80 (Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary) – nieodsączone młóto browarniane to odpady niepalne, natomiast odsączone i pozbawione pierwotnej wilgotności to materiał palny,
2. odpady o kodzie 20 02 01 (Odpady ulegające biodegradacji) – należy w całości zaliczyć do odpadów palnych.
W przypadku wyodrębnienia z tej grupy pozostałości roślinnych w postaci liści i świeżo skoszonej trawy, a także gałęzi (po rozdrobnieniu – zrębki) i przekazaniu w ciągu 3 dni do kompostowania można uznać odpady za niepalne. Przekroczenie 3 dniowego terminu na przekazanie do procesu kompostowania jest równoznaczne z zakwalifikowaniem odpadów do grupy odpadów palnych,
3. odpady o kodzie 20 02 03 (Inne odpady nieulegające biodegradacji) - gromadzenie w jednym pojemniku, odpadów o zróżnicowanej zdolności do palenia, powoduje zaliczenie tej grupy odpadów do odpadów palnych. Jedynie w przypadku selektywnego zbierania odpadów szklanych można by zaliczyć ten rodzaj odpadów do niepalnych, natomiast pozostała frakcja (po wysegregowaniu szkła) w dalszym ciągu stanowi odpad palny,
4. odpady o kodzie 20 03 03 (Odpady z czyszczenia ulic i placów) – z uwagi na występowanie w tej grupie nie tylko odpadów w postaci zanieczyszczeń mineralnych, ale także licznych odpadów stanowiących materiał palny (zwartość ulicznych i parkowych koszy na śmieci) całą grupę przedmiotowych odpadów należy zaliczyć do odpadów palnych.

W dniu 11.12.2023 r. w oparciu o dowód w postaci opinii biegłego mgr inż. Adama Biczyskiego – rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych (numer uprawnień 106/93) na okoliczność wskazania czy wymienione w treści wniosku o udzielenie zezwolenia na zbieranie odpadów w Tychach przy ul. Targiela 112 na działce nr 2651/134 rodzaje odpadów, mogą zostać uznane za niepalne na podstawie art. 3 ust. 3b i ust. 3c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.), wnioskodawca został wezwany do uzupełnienia wniosku poprzez dostarczenie operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b wraz z uzgodnieniem, o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Wraz z wezwaniem udostępniono:

1. opinię techniczną dot. palności odpadów przewidzianych do zbierania na terenie nieruchomości położonej w Tychach (grudzień 2023 r.),
2. uprawnienia Pana Adama Biczyskiego do sprawowania funkcji rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych - zaświadczenie nr 106/93.

W odpowiedzi na wezwanie, pismem z dnia 03.01.2024 r. pełnomocnik wnioskodawcy poinformował, że spółka nie przedłożyła operatu przeciwpożarowego, stojąc na stanowisku, że rzeczoznawca, który przygotowywał opinię o niepalności dla Spółki miał dostęp do próbek odpadów, badań fizykochemicznych zbieranych odpadów, a także przeprowadził szczegółowe rozeznanie prowadzonej przez Spółkę działalności. Natomiast rzeczoznawca opracowujący opinię na zlecenie organu nie kontaktował się z przedstawicielami Spółki, nie pobierał próbek, a także nie widział zbieranych odpadów.

Pełnomocnik zarzucił, że w opinii z grudnia 2023 r. widnieją zapisy niejednoznacznie wskazujące na palność odpadów.

W tym miejscu należy ponownie przypomnieć, że rzeczoznawca sporządzający opinię dla Spółki nie mógł „widzieć” ani „mieć dostępu” do planowanych do zbierania odpadów biodegradowalnych. Nie mógł również widzieć odpadów o kodzie 02 07 80 (Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary), odpadów o kodzie 20 02 03 (Inne odpady nieulegające biodegradacji) jak również odpadów o kodzie 20 03 03 (Odpady z czyszczenia ulic i placów) a tym bardziej wykonywać badań fizykochemicznych, ponieważ spółka BIO-EKOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. w 2023 roku nie zbierała ww. odpadów, co potwierdza ewidencja odpadów prowadzona za pośrednictwem BDO nr wpisu: 0002/000022833 (jak również sprawozdanie roczne za 2022 r.).

W ocenie organu, działalność spółki BIO-EKOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k. jest oczywista i nie wymaga przeprowadzania szczegółowego rozeznania w postaci osobistych wyjaśnień przedstawicieli Spółki gdyż wpisuje się w definicję wytwórcy odpadów wskazaną w art. 3 ust. 1 pkt 32) ustawy o odpadach – świadczenie usług.

Ponadto odpady z grupy 20 będące przedmiotem wniosku, pod względem składu są takie same w każdym większym mieście i wykonywanie badań laboratoryjnych w celu określenia rodzaju odpadów jest bezzasadne. Jak wskazano w uzasadnieniu nowelizacji ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wprowadzonej ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592), określenie składu morfologicznego niektórych odpadów w oparciu badania laboratoryjne, nie jest wymagane i wystarczy wiedza ekspercka w tym zakresie. Praktyka pokazuje, że do analizy sensorycznej nie jest potrzebna wiedza specjalistyczna ani akredytacja. Odróżnienie tworzywa sztucznego, metalu czy tekstyliów od gruzu betonowego, ceglanego czy też ziemi, podobnie jak rozpoznanie odpadów zmieszanych czy biodegradowalnych jest możliwe na podstawie prostej obserwacji sensorycznej.

Natomiast opinia rzeczoznawcy wykonana na zlecenie organu została sporządzona solidnie z uwzględnieniem różnych wariantów gromadzenia odpadów. Powyższe skutkuje zaliczeniem odpadów danego rodzaju zarówno do palnych jak i niepalnych w zależności od czasu magazynowania czy też sposobu ich zbierania (selektywnego).

Niemniej jednak w stosunku do odpadów o kodzie 20 02 03 oraz 20 03 03 rzeczoznawca wypowiedział się jednoznacznie, że stanowią one odpady palne. Dlatego też do wniosku winien być załączony operat przeciwpożarowy wymagany zgodnie z art. 42 ust. 4b ustawy o odpadach.

W tym miejscu należy przypomnieć, że nowelizacja ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, wprowadzona ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1592), w zakresie zmiany i rozszerzenia art. 41 i 41a stanowiła realizację postulatów wypracowanych z udziałem przedstawicieli Państwowej Straży Pożarnej oraz Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska w związku z przypadkami pożarów miejsc składowania i magazynowania odpadów. Państwowa Straż Pożarna nie ma wiedzy o warunkach decyzji dotyczących składowania bądź magazynowania odpadów, gdyż w swoich kontrolach skupia się wyłącznie na przestrzeganiu przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej określonych m.in. w przepisach ustawy Prawo budowlane, ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, ustawy o ochronie przeciwpożarowej. Co więcej, zwykle miejsca te są wybierane przez wnioskującego o zezwolenie w sposób przypadkowy i często nie spełniają wymagań prawnych, w tym przeciwpożarowych czy w zakresie ochrony środowiska. Należało zatem rozszerzyć nadzór straży pożarnej w zakresie informacji o istniejących miejscach magazynowania i składowania odpadów. Jednym ze sposobów jest nadanie komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej analogicznych narzędzi, jakimi obecnie dysponuje Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska przed wydaniem decyzji na zbieranie czy przetwarzanie odpadów.

Należy mieć na uwadze, że magazynowanie odpadów prowadzi się w szczególności w ramach zbierania lub przetwarzania odpadów.

Dlatego też rozszerzono w ustawie o odpadach art. 41 oraz art. 41a natomiast w art. 43 ustawy zostały zaproponowane przepisy, które mają na celu zobowiązanie wnioskującego o wydanie zezwolenia, do określenia warunków przeciwpożarowych, a także uzyskania opinii właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej. Zmiany te wynikają z nasilającego się zjawiska pożarów miejsc zbierania i przetwarzania odpadów.

Powyższe przepisy pozwalają na wyeliminowanie wydawania zezwoleń dla miejsc, które nie spełniają wymagań przeciwpożarowych, np. ze względu na brak dróg przeciwpożarowych czy zbiorników przeciwpożarowych, a także wydawanie tych zezwoleń osobom, które zostały skazane prawomocnym wyrokiem.

Ponadto wprowadzono zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (w art. 23), mające na celu ujęcie w katalogu czynności kontrolno-rozpoznawczych wprowadzanych w związku z nowelizacją ustawy o odpadach, ocen spełniania wymagań przepisów dotyczących ochrony przeciwpożarowej w miejscach zbierania, przetwarzania oraz wytwarzania odpadów lub

warunków ochrony przeciwpożarowej określonych przy wydawaniu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego przetwarzanie odpadów oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów. Doprecyzowano również, że protokół z ustaleń dokonanych w toku czynności kontrolno-rozpoznawczych w przypadku gdy kontrola dotyczyła działalności polegającej na gospodarowaniu odpadami, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach – należy przekazać także właściwemu miejscowo wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

III.

Przy ocenie wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów, organ ma obowiązek stwierdzić czy nie zachodzą przesłanki odmowy wydania zezwolenia określone w art. 46 ust. 1 i kolejne ustawy o odpadach, tj. czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska,
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami,
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.

Oznacza to, że każdorazowo przed wydaniem decyzji organ musi sprawdzić i dokonać analizy zebranych dokumentów i ocenić czy nie zachodzą przesłanki do odmowy wydania decyzji zezwalającej na zbieranie odpadów. Jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami wpisuje się w jeden z powyższych warunków, organ administracyjny jest zobowiązany, a nie tylko uprawniony do wydania decyzji odmownej.

Organ wydaje zezwolenie, czyli bada stan prawny na dzień wydania decyzji (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 30 sierpnia 2017 r. III SA/GI 591/17).

Pierwsza przesłanka obligująca organ do odmowy wydania zezwolenia, dotyczy oceny czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska (art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach).

Gospodarowanie odpadami w rozumieniu ustawy o odpadach (art. 3 ust. 1 pkt 2) to zbieranie, transport lub przetwarzanie odpadów, w tym sortowanie, wraz z nadzorem nad wymienionymi działaniami, a także późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami.

Zbieranie odpadów (art. 3 ust. 1 pkt 34) to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów (art. 3 ust. 1 pkt 5 lit. b). W związku z powyższym ocenie poddano sposób gospodarowania odpadami polegający na ich zbieraniu, pod kątem możliwości powodowania zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska.

W szczególności zagrożenie może powodować magazynowanie odpadów palnych, dla których nie przeprowadzono oceny spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej.

Ocena j.w. wydawana jest po przeprowadzeniu przez komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej kontroli miejsc magazynowania odpadów, w których ma być prowadzone zbieranie odpadów, w zakresie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1, oraz w postanowieniu, o którym mowa w art. 42 ust. 4c ustawy o odpadach.

Z uwagi na brak wskazanych wyżej dokumentów w tym opinii dotyczącej spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej, w ocenie organu zachodzi obawa, że ze względu na niewielką powierzchnię działki oraz jej dotychczasowe wykorzystanie, może nie zostać dotrzymany warunek zapewnienia dróg przeciwpożarowych oraz zachowania bezpiecznych odległości miejsca magazynowania odpadów palnych od budynku biurowego. Tym samym

rozprzestrzenienie się ewentualnego pożaru odpadów może spowodować zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi przebywających w budynku oraz dla środowiska na skutek emisji produktów spalania do atmosfery.

Dla zobrazowania powyższego zagrożenia wskazuje się, że działka nr 2651/134 posiada powierzchnię całkowitą 800 m² z czego 264 m² zajmuje budynek biurowy firmy. Na pozostałym obszarze 536 m² zlokalizowane są dojścia do budynku biurowego, przejście komunikacyjne na działkę nr 3747/134 przy ul. Targiela 118 oraz miejsca parkowania pojazdów samochodowych. Wyznaczony plac magazynowy wg uzupełnionego w dniu 30.08.2023 r. wniosku, posiada powierzchnię 250 m² i znajduje się na trasie komunikacji z działką 3747/134 oraz oddalony jest od ścian budynku biurowego o około 4 m, co w ocenie organu nie zapewnia bezpieczeństwa pożarowego.

Ponadto zamierzony sposób gospodarowania odpadami o kodzie 20 02 01 (Odpady ulegające biodegradacji) generuje uciążliwość odorową powstałą w wyniku zagniwania odpadów biodegradowalnych zgłaszaną przez mieszkańców począwszy od dnia rozpoczęcia działalności w Tychach w tym w 2014 r., w 2019 r., w 2020 r. i w 2022 r. wskazane na str. 8 i 9 decyzji i utrwalone w dokumentach wydziału. Bezpośrednie otoczenie terenu planowanej działalności stanowią: od strony północnej - budynki mieszkalne w odległości ok. 45 m, od strony wschodniej - budynki mieszkalne w odległości ok. 150 m, od strony południowej - grunty orne, od strony zachodniej – zabudowa mieszkaniowa w odległości ok. 50 m. W związku z powyższym z uwagi bezpośrednio sąsiedztwo miejsca zbierania odpadów i zabudowy mieszkaniowej (ok. 45 m) działalność spółki powoduje pogorszenie komfortu życia mieszkańców, co również wpisuje się w przesłankę wskazaną w art. 46 ust. 1 pkt 1) obligującą do odmowy wydania zezwolenia.

Analiza produktów spalania odpadów ulegających biodegradacji i innych palnych magazynowanych na terenie działki nr 2651/134 wykazuje, że produkty spalania odpadów w tym liści, traw czy gałęzi, mogą przyczynić się do powstawania zanieczyszczenia powietrza. Rośliny składają się nie tylko z węgla i wody, przyswajają też różne substancje np. z gleby. Ich spalanie powoduje, że do powietrza trafiają prawie wszystkie, poza węglanami i siarczanami, składniki smogu. Palące się np. liście powodują emisję substancji toksycznych i rakotwórczych, dioksyn, pyłu PM 2,5, PM 10, azotanów. Zanieczyszczenia z powietrza, pochłaniane są ponownie przez rośliny (drzewa, krzewy) i w ciągu roku gromadzone są w liściach drzew a ich ponowne uwolnienie do środowiska w wyniku spalania wpisuje się w przesłankę wskazaną w art. 46 ust. 1 pkt 1) obligującą do odmowy wydania zezwolenia.

Zważywszy, że o szkodliwości odpadów dla środowiska decydują takie czynniki jak łatwość zapłonu oraz emisja substancji szkodliwych do powietrza magazynowanie odpadów palnych należy uznać za mogące powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska, co wpisuje się w przesłankę wskazaną w art. 46 ust. 1 pkt 1) obligującą organ do odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów.

Odnosząc się do drugiej przesłanki, dotyczącej zgodności przedsięwzięcia z planem gospodarki odpadami (art. 46 ust. 1 pkt 2) ustawy o odpadach) stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie, polegające na zbieraniu wytworzonych odpadów powstałych w wyniku świadczenia usług, przez ich wytwórcę, nie jest objęte planem gospodarki odpadami, co nie wyklucza dopuszczalności jego prowadzenia.

Opracowywany plan gospodarki odpadami dla województwa śląskiego na lata 2023-2028 stanowi aktualizację Planu gospodarki odpadami dla województwa śląskiego na lata 2016-2022 przyjętego Uchwałą Nr V/37/7/2017 z dnia 24 kwietnia 2017 roku podjętą przez Sejmik Województwa Śląskiego. Plan obejmuje również uwarunkowania gospodarki odpadami wynikające z obowiązujących dokumentów planistycznych, w tym Krajowego Planu Gospodarki Odpadami 2028 przyjętego Uchwałą Rady Ministrów nr 96 z dnia 12 czerwca 2023 r. (zgodność planów).

Głównym celem planu gospodarki odpadami jest budowa nowoczesnego, kompleksowego i regionalnego systemu gospodarki odpadami, pozwalającego w racjonalny sposób zagospodarować

wszystkie strumienie wytwarzanych odpadów ze szczególnym naciskiem na ograniczenie ilości składowanych odpadów, rozwój selektywnej zbiórki u źródła, odzyskiwanie surowców i materiałów zawartych w odpadach, wdrożenie termicznego przekształcania odpadów nienadających się do recyklingu a posiadających potencjał energetyczny, jako elementu uzupełniającego kompleksowy system zagospodarowania odpadów komunalnych oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów nie wykorzystanych.

Zważywszy, że magazynowaniu mają podlegać odpady palne bez przeprowadzenia oceny zabezpieczenia przeciwpożarowego miejsca magazynowania odpadów należy uznać, że działalność spółki nie daje gwarancji dotrzymania celu wyznaczonego w planie gospodarki odpadami tj. zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska oraz bezpiecznego dla środowiska końcowego unieszkodliwianie odpadów.

Trzecia przesłanka określona w art. 46 ust. 1 pkt 3) ustawy o odpadach, obliguje organ do sprawdzenia czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami jest zgodny z przepisami prawa w tym prawa miejscowego.

W ocenie jednostki planistycznej t.j. Wydziału Planowania Przestrzennego Urzędu Miasta Tychy wyrażonej w piśmie z dnia 18.09.2023 r., działalność obejmująca zbieranie odpadów wytworzonych w wyniku świadczonych usług z tymczasowym magazynowaniem na działce nr 2651/134 przy ul. Targiela 112 w Tychach, uznana została za zgodną z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Nr XV/311/20 Rady Miasta Tychy z dnia 27 lutego 2020 r.

Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa przeciwpożarowego wynika z przepisów wskazanych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów oraz ustawy o ochronie przeciwpożarowej.

Powyższe warunki nie zostały przeanalizowane przez uprawnioną jednostkę straży pożarnej z uwagi na brak operatu przeciwpożarowego, w którym rzeczoznawca do spraw ppoż. ocenia ich spełnienie.

Operat przeciwpożarowy, stanowi zgodnie z art. 42 ust. 4e ustawy z 14.12.2012 r. o odpadach opinię, o której mowa w art. 11n ust. 2 pkt 2 ustawy z 24.08.1991 r. o ochronie przeciwpożarowej. W myśl art. 42 ust. 4b pkt 1 u.o., załączany do wniosku o zezwolenie na zbieranie odpadów operat przeciwpożarowy, zawierać powinien warunki ochrony przeciwpożarowej instalacji, obiektu lub jego części lub innego miejsca magazynowania odpadów, uzgodnione z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej.

W związku z brakiem operatu, brak możliwości oceny przestrzegania warunków ochrony przeciwpożarowej miejsca magazynowania odpadów.

Natomiast wg wiedzy organu działka 2651/134 przy ul. Targiela 112, stanowi plac manewrowy i postojowy przed budynkiem biurowym firmy. Wątpliwość budzi wskazana we wniosku powierzchnia placu magazynowego na odpady (pierwotnie 500 m² a po korekcie wniosku 250 m²) ponieważ cała działka posiada powierzchnię 800 m² w tym ok. 264 m² zajmuje część budynku biurowego, a pozostała część (500 m²) wykorzystywana jest na dojście do budynku biurowego, miejsca postojowe dla samochodów oraz trakt komunikacyjny z działką nr 3747/134 przy Targiela 118.

W ocenie organu odpady palne magazynowane w miejscu magazynowania wyznaczonym w odległości około 4 m od budynku i bezpośrednio przy parkujących pojazdach samochodowych, jest sprzeczne z przepisami ustawy o ochronie przeciwpożarowej i rozporządzeniem w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, z uwagi na brak możliwości wyznaczenia bezpiecznych odległości i strefy bezpieczeństwa pożarowego.

W związku z brakiem operatu przeciwpożarowego pojawiły się okoliczności, które nie są przedmiotem badania organu, gdyż leżą w gestii innego organu opiniującego. Niemniej jednak wszechstronna analiza organu w kwestii zgodności zamierzonego sposobu gospodarowania odpadami z przepisami prawa przeciwpożarowego prowadzi do wniosku, że miejsce magazynowania odpadów nie spełnia wymogów przepisów określających bezpieczeństwo pożarowe.

Przepis art. 16 ustawy o odpadach stanowi, że gospodarkę odpadami należy prowadzić w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności gospodarka odpadami nie może:

- 1) powodować zagrożenia dla wody, powietrza, gleby, roślin lub zwierząt;
- 2) powodować uciążliwości przez hałas lub zapach;
- 3) wywoływać niekorzystnych skutków dla terenów wiejskich lub miejsc o szczególnym znaczeniu, w tym kulturowym i przyrodniczym.

Analiza sposobu gospodarowania odpadami w ramach działalności w zakresie zbierania odpadów przy ul. Targiela 112 wykazała, że jest ona sprzeczna z zasadami wskazanymi wyżej.

Przeprowadzona analiza zbierania odpadów palnych, skutkować może zagrożeniem dla środowiska poprzez emisję do powietrza substancji toksycznych powstających w trakcie spalania odpadów, natomiast zbyt długi okres magazynowania odpadów może spowodować zagniwianie odpadów a tym samym uciążliwość odorową dla mieszkańców.

Zatem należy uznać, że sposób gospodarki odpadami jest sprzeczny z przepisem art. 16 ustawy o odpadach.

W ocenie organu niezgodność zamierzonego sposobu gospodarowania odpadami z przepisami prawa wynika również z okoliczności, iż do wniosku nie dołączono operatu przeciwpożarowego, o którym mowa w art. 42 ust. 4b pkt 1 Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 z późn. zm.) - pomimo iż wniosek dotyczy zezwolenia na zbieranie odpadów palnych.

Z powyższych względów również art. 46 ust. 1 pkt 3 ustawy stanowi podstawę niniejszej decyzji.

Pozostałe przesłanki odmowy wydania zezwolenia na zbieranie odpadów wymienione w art. 46 ustawy o odpadach, a nie wymienione wyżej, nie stanowią podstawy do wydania decyzji odmownej.

IV.

Analiza wniosku z dnia 28.07.2023 r. wraz z uzupełnieniem z dnia 30.08.2023 r. nie wykazała braków formalnych uniemożliwiających wszczęcie postępowania. Dopiero merytoryczna ocena wniosku doprowadziła do wątpliwości organu i konieczności ich wyjaśnienia. Dlatego też na podstawie art. 75 § 1, art. 77 § 1 i § 2 w związku z art. 84 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, postanowieniem nr 6/19/2023 znak: RKO.6233.15.2023.EO z dnia 26.10.2023 r. organ dopuścił dowód z opinii biegłego mgr inż. Adama Biczyskiego – rzeczoznawcy do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych (numer uprawnień 106/93), z którego wynikało, że niektóre z planowanych do zbierania odpadów stanowią odpady palne. W związku z tym opracowanie operatu przeciwpożarowego wraz z postanowieniem w przedmiocie spełnienia wymagań określonych w przepisach dotyczących ochrony przeciwpożarowej oraz w zakresie zgodności z warunkami ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w operacie przeciwpożarowym, było elementem wymaganym jako załącznik wniosku (art. 42 ust. 4b pkt 1, art. 42 ust. 4c).

Wobec powyższego i etapu przedmiotowej sprawy, na którym to ujawniono wątpliwości co do wniosku (merytoryczne badanie podstaw wydania decyzji), organ nie mógł skorzystać z art. 64 kpa i żądać uzupełnienia wniosku w trybie tam wskazanym.

Organ wskazuje, że art. 64 § 2 kpa dotyczy wyłącznie braków formalnych wniosku, których nieusunięcie nie pozwala na nadanie mu biegu, a nie jego merytorycznej oceny, dlatego też organ był zobowiązany do rozstrzygnięcia wniosku w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy.

Pismem z dnia 10 stycznia 2024 r. wnioskodawca został poinformowany o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Równocześnie w piśmie wskazano, że nie zostały wykazane przesłanki,

zależne od strony, o których mowa w art. 46 ust. 1 pkt 1) i 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587 t.j. z późn. zm.). tj., że zamierzony sposób gospodarowania odpadami nie będzie powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska oraz, że jest zgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego, w związku z art. 3 ust. 3a, 3b, 3c oraz art. 42 ust. 4b ustawy. W powyższym zakresie żądano udokumentowania, że:

- działalność nie będzie powodowała zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska w związku ze zbieraniem odpadów palnych,
- gospodarowanie odpadami prowadzone będzie zgodnie z wymogami ochrony przeciwpożarowej wskazanych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 lutego 2020 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej, jakie mają spełniać obiekty budowlane lub ich części oraz inne miejsca przeznaczone do zbierania, magazynowania lub przetwarzania odpadów (Dz. U. z 2020 r. poz. 296) oraz w przepisach ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 2057 t.j. z późn. zm.).

Spółka została poinformowana o możliwości przedłożenia dodatkowych dowodów celem wykazania spełnienia przesłanek, w wyznaczonym terminie oraz o tym, że niewykazanie ww. przesłanek zależnych od strony może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem.

W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne wyjaśnienia w związku z czym wniosek został oceniony zgodnie z przepisami obowiązującymi w dacie procedowania przez organ.

W uzasadnieniu decyzji organ odniósł się do przesłanek odmowy wydania zezwolenia określonych w art. 46 ust. 1 ustawy o odpadach, tj. czy zamierzony sposób gospodarowania odpadami:

- 1) mógłby powodować zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska,
- 2) jest niezgodny z planami gospodarki odpadami,
- 3) jest niezgodny z przepisami prawa, w tym prawa miejscowego.

Jeżeli zamierzony sposób gospodarki odpadami wpisuje się w jeden z powyższych warunków, organ administracyjny jest zobowiązany, a nie tylko uprawniony do wydania decyzji odmownej.

Zważywszy, że organ wydaje zezwolenie, czyli bada stan prawny na dzień wydania decyzji, nie zakwestionowano przesłanek wskazanych w art. 46 ust. 1a do ust. 2 ustawy o odpadach natomiast wskazano, że przesłanki określone w art. 46 ust 1 pkt 1), 2) i 3) zobowiązują organ do wydania niniejszej decyzji odmownej.

Dokonanie powyższych ustaleń, jako mogących determinować wynik dalszego postępowania, zostało przeprowadzone przez organ I instancji skrupulatnie i nie pozostawia najmniejszej wątpliwości, co do zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi lub dla środowiska, braku zgodności z planem gospodarki odpadami oraz braku zgodności planowanego przedsięwzięcia z przepisami prawa, skutkującymi wydaniem decyzji odmawiającej udzielenia zezwolenia na zbieranie odpadów.

Końcowo wskazać należy, iż na mocy art. 226a ust. 2 pkt 1 ustawy o odpadach, w momencie ostateczności przedmiotowej decyzji, z mocy prawa dojdzie do wygaśnięcia decyzji Prezydenta Miasta Tychy nr 45/2013 (znak: IKO.6232.3.28.2013.EO z dnia 12.11.2013 r.) zmienionej decyzją 46/2020 (znak: IKO.6232.3.28.13.2020.EO z dnia 18.09.2020 r.).

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Tychy, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Zgodnie z art. 127a Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do

wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 57 § 5 Kpa, termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

- 1) wysłane na adres do doręczeń elektronicznych organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał dowód otrzymania, o którym mowa w art. 41 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych,
- 2) nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- 3) złożone w polskim urzędzie konsularnym,
- 4) złożone przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej,
- 5) złożone przez członka załogi statku morskiego kapitanowi statku,
- 6) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego.

z up. PREZYDENTA MIASTA TYCHY
mgr Anna Warzecha
NACZELNIK
Wydziału Komunalnego
Ochrony Środowiska i Rolnictwa

Otrzymują:

1. Pani Dorota Pogoda
ul. Długa 47/39, 41-506 Chorzow
pełnomocnik:
BIO-EKOS spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp.k.
ul. Leśna 63, 42-622 Nowe Chechłó
2. Marszałek Województwa Śląskiego
ul. Ligonía 46, 40-037 Katowice
3. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska
ul. Damrota 16, 40-022 Katowice
4. RKO aa